

REGLUGERÐ

fyrir Lífeyrissjóð blaðamanna.

1. gr.

Nafn og heimili.

Sjóðurinn heitir Lífeyrissjóður blaðamanna. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins.

Hlutverk sjóðsins er að tryggja sjóðfélögum, eftirlátnum mökum þeirra og börnum lífeyri eftir þeim reglum, sem hér fara á eftir.

3. gr.

Sjóðfélagar.

Sjóðfélagar skulu vera allir þeir launþegar, sem kjarasamningar Blaðamannafélags Íslands og viðsejenda þess taka til.

Heimilt er launþega, sem gerist sjálfstæður atvinnurekandi í starfsgrein sinni, að halda áfram þátttöku í sjóðnum. Sama gildir, ef sjóðfélagi hverfur að framhaldsnámi í grein sinni eða námi til undirbúnings öðru starfi.

Heimilt er sjóðstjórn að taka í tölu sjóðfélaga starfsmenn fyrirtækja, sem tryggja starfsfólk sitt í sjóðnum samkvæmt 1. mgr., aðra en þá, sem þar eru nefndir, svo og forstöðumenn slíkra fyrirtækja. Enn fremur getur hún heimilað sjóðfélaga að halda áfram þátttöku í sjóðnum, ef hann fær tímabundið leyfi frá störfum eða hverfur að öðrum störfum, sem ekki veita honum rétt til þátttöku samkvæmt öðrum ákvæðum þessarar greinar, enda sé sérstök ástæða til að heimila áframhaldandi aðild.

Þeir sem njóta elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum, teljast sjóðfélagar, nema um sé að ræða réttindi samkvæmt 3. mgr. 14. gr.

4. gr.

Stjórn.

Stjórn sjóðsins skal skipuð fjórum mönnum, tveimur tilnefndum af Blaðamannafélagi Íslands og tveimur tilnefndum af þeim viðsejendum þess, sem tryggja starfsfólk sitt í sjóðnum. Jafnmargir varamenn skulu tilnefndir á sama hátt, og skal við tilnefningu tekið fram, í hvaða röð þeir taka sæti.

Stjórnarmenn skulu tilnefndir til þriggja ára í senn.

Náist ekki samkomulag hjá atvinnurekendum um tilnefningu fulltrúa í sjóðstjórn, skulu þeir kosnir hlutfallskosningu. Hafi fráfarandi sjóðstjórn ekki borist tilkynning um tilnefningu eða kosningu, áður en kjörtímabili lýkur, skal hún láta kosningu fara fram innan eins mánaðar. Skal eitt atkvæði gilda fyrir hverjar eitt hundrað þúsund krónur, sem atvinnurekandi og starfsmenn hans hafa greitt samanlagt á fyrsta og öðru ári liðins kjörtímabils. Reikna skal iðgjöld í heilum hundruðum þúsunda, þannig að hálf tveimur hundrað eða stærra brot skal hækkað upp, en minna broti sleppt.

Stjórnin skiptir með sér verkum. Hún skal halda gerðabók og rita í hana allar samþykktir sínar. Stjórnarsamþykkt er ekki lögæt nema a.m.k. þrjú stjórnarmenn greiði henni atkvæði.

5. gr.

Reikningar, endurskoðun og afgreiðsla.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar skulu endurskoðaðir af löggiltum endurskoðanda svo og af tveimur félagslegum endurskoðendum, öðrum tilnefndum af Bláðamannafélagi Íslands og hinum af viðsemjendum þess, sem tryggja starfsfólk sitt í sjóðnum. Endurskoðendur skulu tilnefndir til sama tíma og valdir á sama hátt og stjórnarmenn, sbr. 4. gr. Ársreikningur skal lagður fyrir endurskoðendur eigi síðar en þremur mánuðum eftir lok reikningsárs.

Reikningar sjóðsins skulu liggja frammi sjóðfélögum til sýnis á þeim stað, sem sjóðurinn hefur afgreiðslu sína.

Stjórn sjóðsins skal gera þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru fyrir starfrækslu hans, afgreiðslu, bókhald og endurskoðun. Heimilt er henni að semja við endurskoðunarskrifstofu eða annan aðila um þessi störf að nokkru eða öllu leyti, svo og að semja við aðra lífeyrissjóði um sameiginlegan rekstur.

Eigi sjaldnar en einu sinni á ári skal sjóðurinn senda þeim sjóðfélögum, sem iðgjöld hafa borist frá á undanfarandi ári, yfirlit um áunnin réttindi í sjóðnum.

6. gr.

Tryggingafræðileg athugun.

Stjórn sjóðsins skal eigi sjaldnar en fimmta hvert ár fá tryggingafræðing til að reikna út fjárhag sjóðsins. Hann skal semja skýrslu um athugun sína og gera upp efnahagsreikning á grundvelli útreikninganna.

Telji tryggingafræðingurinn með hliðsjón af kaupgjaldsþróun og öðrum atriðum, er máli skipta, rannsókn sína leiða í ljós, að fjárhagur sjóðsins sé svo ótryggur, að við svo búið megi ekki standa, skal hann gera tillögu til sjóðstjórnar um hlutfallslega lækkun lífeyrisréttinda.

Að lokinni tryggingafræðilegri athugun skal sjóðstjórn gera Bláðamannafélagi Íslands og viðsemjendum þess grein fyrir niðurstöðum hennar og skýra frá fyrirætlunum sínum um ráðstafanir í framhaldi af henni.

7. gr.

Ávöxtun á fé sjóðsins.

Eignir sjóðsins skal ávaxta á eftirgreindan hátt:

1. Í ríkisskuldabréfum.
2. Í skuldabréfum sem tryggð eru með ábyrgð ríkissjóðs eða stofnana ríkis og/eða sveitarfélaga.
3. Í bönkum og sparisjóðum.
4. Í skuldabréfum, tryggðum með veði í fasteignum, enda sé þess gætt að fjárhæð skuldabréfs, að meðtöldum þeim veðskuldum sem framar standa, sé innan við 50% af brunabótamati fasteignar eða markaðsverði hennar sé það álitid lægra.
5. Í skuldabréfum banka, fjárfestingarlánasjóða og annarra lánastofnana en þeirra, sem að framan eru greindar, enda starfi þeir á grundvelli laga eða sérstakrar viðurkenningar Seðlabanka Íslands.
6. Í öðrum innlendum skuldabréfum en þeim sem að framan greinir, að því tilskildu að skuldabréfin séu skráð á Verðbréfaþingi Íslands, eða erlendum skuldabréfum sem skráð eru á opinberu verðbréfaþingi í aðildarríkjum OECD (Efnahags- og framfarastofnunar-

- innar í París). Þó er óheimilt að verja meira en 20% af árlegu ráðstöfunarfé sjóðsins til kaupa á slíkum verðbréfum og mega slík verðbréf, útgefin af einum einstökum skuldara aldrei nema hærra hlutfalli en 5% af heildareignum sjóðsins.
7. Í hlutabréfum sem skráð eru á Verðbréfaþingi Íslands, sbr. lög nr. 11/1993 og reglur settar samkvæmt þeim með síðari breytingum, eða sem skráð eru á opinberu verðbréfaþingi í aðildarríkjum OECD. Þó er óheimilt að verja meira en 7% af árlegu ráðstöfunarfé sjóðsins til kaupa á innlendum eða erlendum hlutabréfum. Sjóðnum er þó óheimilt að eiga meira en 5% af hlutafé í einstöku hlutafélagi og jafnframt er honum óheimilt að verja samtals hærra hlutfalli en 2,5% af eignum sjóðsins til kaupa á hlutabréfum í einstöku hlutafélagi.
8. Í hlutdeildarskírteinum innlendra verðbréfasjóða sem starfa samkvæmt lögum nr. 10/1993 með síðari breytingum og skráð eru á Verðbréfaþingi Íslands, eða í hlutdeildarskírteinum erlendra verðbréfasjóða sem eingöngu fjárfesta í verðbréfum skráðum á opinberu verðbréfaþingi í einu eða fleirum af aðildarríkjum OECD. Þó er óheimilt að verja hærra hlutfalli en 20% af árlegu ráðstöfunarfé sjóðsins til kaupa á hlutdeildarskírteinum verðbréfasjóða og sjóðnum er óheimilt að verja samtals hærra hlutfalli en 15% af eignum sínum til kaupa á hlutdeildarskírteinum einstakra verðbréfasjóða.

8. gr.

Iðgjöld.

Iðgjöld til sjóðsins nema 10% af launum þeim, sem tilgreind eru í 2. mgr. eða ákveðin af sjóðstjórn samkvæmt þeirri mgr. Sé um launþega að ræða, skiptist iðgjaldið þannig, að launþegi greiðir 4%, en launagreiðandi 6%.

Iðgjald skal greiða af öllum launatekjum starfsmanna, hverju nafni sem nefnast, og gera upp mánaðarlega. Stjórn sjóðsins getur sett reglur um, við hvaða tekjur skuli miða iðgjöld annarra sjóðfélaga, í því skyni að iðgjöldin fylgi eðlilegri launþróun.

Enginn greiðir iðgjöld til sjóðsins lengur en til 75 ára aldurs.

Launagreiðanda ber að halda iðgjöldum launþega eftir af launum hans og standa sjóðnum skil á þeim mánaðarlega ásamt eigin iðgjaldahluta. Menn, sem nefndir eru í 2. mgr. 3. gr. og 2. málslíð 3. mgr. sömu greinar, skulu sjálfir sjá um, að iðgjöldum sé skilað, og hafa vanskil í för með sér missi réttinda, eins og um niðurfall launagreiðslna væri að ræða samkvæmt 2. og 3. mgr. 14. gr. Gjaldþagi iðgjalda hvers mánaðar er 10. næsta mánaðar. Eigi greiðsla sér ekki stað innan þess mánaðar, skal innheimta vanskilavexti þá, sem Seðlabanki Íslands heimilar innlánsstofnunum hæsta að taka, frá gjaldþaga til greiðsludags.

Sjóðfélagar bera ekki ábyrgð á skuldbindingum sjóðsins með öðru en iðgjöldum sínum.

9. gr.

Grundvöllur lífeyrisréttinda.

Samanlögð iðgjöld sjóðfélaga hvert almanaksár skulu umreiknuð í stig, er mynda grundvöll lífeyrisréttinda hans.

Til grundvallar stigaútreikningi skal reikna fyrir hvern almanaksmánuð grundvallarlaun sjóðsins. Mánaðarleg grundvallarlaun skulu frá 1. janúar 1992 vera tengd lánskjaravísitölu þeirri, sem Seðlabanki Íslands auglýsir með heimild í 39. gr. laga nr. 13/1979 með síðari breytingum. Reiknast grundvallarlaun janúarmánaðar 1992 kr. 45.602, miðað við lánskjaravísitölu 3.196 stig, og breytast síðan mánaðarlega í hlutfalli við breytingu á lánskjaravísitölunni. Verði grundvöllur þessi að dómi sjóðstjórnar ónothæfur mælikvarði, skal hún

ákveða annan stigagrundvöll svo og tengingu hans við fyrri grundvöll. Sama gildir, ef stigagrundvöllur, sem ákveðinn hefur verið af sjóðstjórn, reynist síðar ónothæfur.

Stig ársins reiknast þannig, að deilt skal í 10-föld iðgjöld, sem greidd hafa verið vegna hlutaðeigandi sjóðfélaga, með grundvallarlaunum ársins samkvæmt 2. mgr. þessarar greinar. Séu iðgjaldagreiðsluár fleiri en 30, skal þó aðeins reikna að fullu stig þeirra 30 ára, sem hagstæðust eru fyrir sjóðfélagann, en að hálfu stig þeirra ára, sem afgangs verða.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

10. gr.

Ellilífeyrir.

Hver sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins og er orðinn fullra 67 ára að aldri, á rétt á ellilífeyri úr sjóðnum.

Upphæð ellilífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum, eins og þau eru 1. hvers mánaðar, sem lífeyrir er greiddur, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem sjóðfélaginn hefur áunnið sér, margfölduðum með 1,5.

Heimilt er sjóðfélaga að hefja töku ellilífeyris, áður en hann nær 67 ára aldri, þó ekki fyrir en frá 65 ára aldri. Skal þá upphæð ellilífeyris lækka frá því, sem í 2. mgr. segir, um 0,6% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem vantar á 67 ára aldur, er taka hans hefst.

Heimilt er sjóðfélaga að fresta töku ellilífeyris allt til 75 ára aldurs, og hækkar þá upphæð ellilífeyris vegna réttinda, sem áunnin voru fram til 67 ára aldurs, um 0,6% fyrir hvern mánuð, sem töku hans er frestað.

Haldi sjóðfélagi áfram að ávinna sér réttindi eftir að hann hefur hafið töku ellilífeyris, skulu stig hans reiknuð á ný, er hann hefur náð 75 ára aldri.

11. gr.

Örorkulífeyrir.

Sjóðfélagi, sem verður fyrir orkutapi, sem telja verður að nemi 40% eða meira, á rétt á örorkulífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann

- a. greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. þrjú af undanfarandi fjórum almanaksárum og áunnið sér eigi minna en 0,4 stig hvert þessara þriggja ára,
- b. greitt iðgjöld til sjóðsins a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum,
- c. orðið fyrir tekjuserðingu af völdum orkutapsins. Aldrei skal samanlagður örorkulífeyrir og barnalífeyrir samkvæmt 3. mgr. 13. gr. vera hærrí en sem nemur þeim tekjumissi, sem sjóðfélaginn hefur sannanlega orðið fyrir sökum örorkunnar.

Séu sérstakar ástæður, svo sem aldur sjóðfélaga, búseta hans erlendis eða nám þess valdandi, að hann hefur ekki getað uppfyllt tímaskilyrði þau, sem nefnd eru í a-lið, er sjóðstjórn heimilt að stytta þann tíma, sem þar er krafist, í tvö undanfarandi almanaksár, enda verði talið fullvíst, að orsök örorku verði ekki rakin til tíma aftur fyrir orkutap.

Hundraðshluta orkutaps og tímasetningu þess skal ákvarða að fengnum upplýsingum um heilsufarssögu og starfsorku umsækjanda aftur í tímann, svo og álit trúnaðarlæknis sjóðsins eða tryggingayfirlæknis, hafi sjóðurinn ekki ráðið sér trúnaðarlækni. Fyrstu þrjú árin eftir orkutapið skal örorkumat aðallega miðað við vanhæfni sjóðfélaga til að gegna því starfi, er hann hefur gegnt og aðild hans að sjóðnum er tengd. Að því tímabili loknu skal skerðing starfsorku metin á ný með tilliti til vanhæfni sjóðfélagens til almennra starfa, nýrra upplýsinga um heilsufar hans og störf og árangurs af endurhæfingu.

Þegar skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, miðast hámark örorkulífeyris við áunninn lífeyrisrétt samkvæmt 10. gr. að viðbættum lífeyri, er svarar til þess stigafjölda, sem sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknaðs samkvæmt 4. mgr. Eigi sjóðfélaginn jafnframt rétt á örorkulífeyri úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs. Ef rekja má orkutapið til ofnotkunar áfengis, lyfja eða fíkniefna, skal ekki reikna réttindi vegna ókomins tíma. Séu skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma ekki uppfyllt, ákvarðast hámark örorkulífeyris í samræmi við 3. mgr. 14. gr.

Eigi sjóðfélagi, sem ekki hefur náð 67 ára aldri, er hann verður fyrir orkutapi, rétt samkvæmt 3. mgr. á framreikningi stiga, skal sá framreikningur vera sem hér segir:

- a. Reikna skal meðaltal stiga sjóðfélaga næstu þrjú almanaksárin fyrir orkutapið. Telji sjóðstjórnin þetta þriggja ára meðaltal vera sjóðfélaganum óhagstætt vegna sjúkdómsforfalla eða atvinnuleysis, er henni heimilt að leggja til grundvallar meðaltal stiga fleiri ár aftur í tímann og sleppa úr meðaltalinu því almanaksári, sem lakast er.
- b. Hafi sjóðfélagi haft skerta almenna starfsorku fyrir þann tíma, er hann hóf iðgjaldagreiðslur til sjóðsins, og meta má þá starfsorkuskerðingu 50% eða meira, skal reikna meðaltal stiga hans öll þau almanaksár, sem hann hefur greitt iðgjöld. Skal þá miða framreikning við þetta meðaltal að viðbættum 10%, verði árleg stig með þessu móti lægri en stig reiknuð í samræmi við a-lið.
- c. Nú hafa iðgjaldagreiðslur sjóðfélaga til lífeyrissjóða verið svo stopular, að þær hafa fallið niður eða verið innan við 0,4 stig á ári fleiri en eitt almanaksár eftir lok þess árs, er sjóðfélagi náði 25 ára aldri, og sennilegt má telja, að vanheilsa, áfengisneysla eða notkun lyfja og fíkniefna hafi átt þátt í stopulum greiðslum, og skal þá framreikningstími stytur í hlutfallinu milli fjölda almanaksára, sem árleg stig hafa verið undir 0,4, og fjölda almanaksára frá 25 ára aldri fram til orkutaps. Sama gildir, ef stopular iðgjaldagreiðslur stafa af undanskoti frá greiðsluskyldu til lífeyrissjóða.
- d. Nemi árlegt meðaltal, sem miða skal framreikning við samkvæmt liðunum a. eða b., meira en tveimur stigum, skal reikna með meðaltalinu í allt að 10 árum, en síðan skal til 67 ára aldurs reiknað með tveimur stigum á ári að viðbættum helmingi þeirra stiga, sem umfram eru.

Örorkulífeyrir er sami hundraðshluti af hámarksörorkulífeyri og orkutapið er metið, sbr. þó c-lið 1. mgr.

Skylt er öryrkja, sem sækir um örorkulífeyri úr sjóðnum eða nýtur slíks lífeyris að láta stjórn sjóðsins í té allar þær upplýsingar um heilsufar sitt og atvinnutekjur, sem nauðsynlegar eru til að dæma um rétt hans til lífeyris.

Stjórn sjóðsins skal lækka eða fella niður örorkulífeyri þeirra öryrkja, sem fá starfsorku sína aftur að nokkru eða öllu leyti. Sömuleiðis ber henni að hækka örorkulífeyrinn, ef örorkan vex til muna og án sjálfskaparvita frá því, sem hún var metin við fyrri ákvarðanir, enda hafi sjóðfélaginn á þeim tíma, er örorkan óx, ekki verið í starfi, er veitti honum lífeyrisréttindi í öðrum lífeyrissjóði.

Örorkulífeyrir fellur niður við 67 ára aldur. Ellilífeyrir skal þá ákveðinn þannig, að auk áunninna stiga skal reikna að þeim hluta, er hundraðshluti örorku segir til um, stig, sem við úrskurðun örorkulífeyris voru reiknuð sjóðfélaganum fram til 67 ára aldurs. Aldrei skal þó slík viðbót við áunninn stig vera meiri en svo, að heildarstigafjöldi hvert almanaksár verði hærri en almennt tíðkast í starfsgrein hlutaðeigandi sjóðfélaga.

12. gr.

Makalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem naut elli- eða örorkulífeyris úr sjóðnum eða greitt hafði iðgjald til hans a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum og lætur eftir sig maka, og á þá hinn eftirlifandi maki rétt á lífeyri úr sjóðnum, enda hafi hann verið orðinn 42 ára að aldri við fráfall sjóðfélagsins, hjónabandið hafi staðið a.m.k. 5 ár og verið stofnað, áður en sjóðfélaginn náði 60 ára aldri.

Láti sjóðfélagi eftir sig eitt barn eða fleiri innan 19 ára aldurs, sem hann hefur átt með eftirlifandi maka sínum, skal makalífeyrir greiddur fram að 19 ára aldri yngsta barnsins án tillits til hjúskapartíma og aldurs sjóðfélaga og eftirlifandi maka. Kjörbarn þeirra veitir sama rétt, enda hafi ættleiðingin átt sér stað fyrir 60 ára aldur sjóðfélagsins, áður en hann missti starfsorku sína og a.m.k. einu ári áður en hann lést.

Nú andast sjóðfélagi, sem uppfyllir skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma, en maki hans fær ekki úrskurðaðan makalífeyri samkvæmt 1. eða 2. mgr. eða greiðsla samkvæmt 2. mgr. stendur skemur en 24 mánuði, og skal makalífeyrir þá engu að síður greiddur í 24 mánuði eftir fráfall sjóðfélagsins. Heimilt er sjóðstjórn að lengja þetta tímabil, ef starfsorka hins eftirlifandi maka er talin skert um a.m.k. 50%.

Nú lætur sjóðfélagi ekki eftir sig maka, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða lífeyri samkvæmt 1.-3. mgr. til aðila, sem sannanlega hefur annast heimili hins látna um langt árabil fyrir andlát hans.

Upphæð óskerts makalífeyris er hundraðshluti af grundvallarlaunum, eins og þau eru 1. hvers mánaðar, sem lífeyrir er greiddur, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stiga-fjölda, sem sjóðfélaganum er reiknaður. Þegar skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt, skal auk áunninna stiga telja þau stig, sem ætla má, að sjóðfélaginn hefði áunnið sér fram til 67 ára aldurs, reiknuð í samræmi við ákvæði 3. mgr. 11. gr. Hafi sjóðfélaginn notið örorkulífeyris úr sjóðnum, skal reikna stig frá þeim tíma, er honum var veittur örorkulífeyrir, og til þess tíma, er makalífeyrir er veittur, allt að 67 ára aldri, í samræmi við ákvæði 8. mgr. 11. gr., en síðan til 67 ára aldurs í samræmi við stig þau, sem lögð voru til grundvallar örorkulífeyri. Veiti dauðsfallið hinum eftirlifandi maka jafnframt rétt til lífeyris úr öðrum sjóði, skal hann því aðeins fá lífeyri úr þessum sjóði vegna ókomins tíma, að hann hafi síðast greitt iðgjöld til þessa sjóðs. Séu skilyrði 1. mgr. um iðgjaldagreiðslutíma ekki uppfyllt, ákvarðast upphæð makalífeyris í samræmi við 3. mgr. 14. gr.

Sé eftirlifandi maki yngri en 55 ára við fráfall sjóðfélaga, skerðist makalífeyrir samkvæmt 1. mgr. um 0,5% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem eftirlifandi maka vantar á 55 ára aldur. Lífeyrir greiðist jafnan óskertur þann tíma, sem réttur er samkvæmt 2. eða 3. mgr.

Ekkja eða ekill samkvæmt þessari grein telst ekki sá, sem skilinn var við sjóðfélagann að borði og sæng fyrir andlát hans. Réttur til makalífeyris fellur niður, ef makinn gengur í hjónaband á ný eða stofnar til sambúðar, sem jafna má til hjúskapar, en gengur aftur í gildi, ef síðara hjónabandinu eða sambúðinni er slitið án réttar til lífeyris.

13. gr.

Barnalífeyrir.

Nú andast sjóðfélagi, sem greitt hefur iðgjöld til sjóðsins eða notið úr honum örorkulífeyris a.m.k. 6 mánuði á undanfarandi 12 mánuðum, og eiga þá börn hans og kjörbörn, er hann lætur eftir sig og yngri eru en 18 ára, rétt á lífeyri úr sjóðnum til 18 ára aldurs.

Ef barnið á foreldri eða kjörforeldri á lífi, er sér um framfærslu þess, er samanlagður lífeyrir þess frá almannatryggingum og fullur lífeyrir úr þessum sjóði 50% hærri en barnalífeyrir almannatrygginga. Að öðrum kosti er hinn samanlagði lífeyrir tvöfaldur barnalífeyrir almannatrygginga, en þó skal fullur lífeyrir úr sjóðnum í slíku tilviki aldrei vera lægri en verða mundi, ef foreldri eða kjörforeldri sæi um framfærslu barnsins. Fullur barnalífeyrir greiðist, ef árleg stig, áætluð í samræmi við 5. mgr. 12. gr., eru a.m.k. 0,5. Séu áætluð árleg stig færri, lækkar barnalífeyrir frá sjóðnum hlutfallslega og fellur niður, ef árlegur stigafjöldi er minni en 0,1.

Sama rétt öðlast börn og kjörbörn þeirra sjóðfélaga, er njóta örorkulífeyris úr sjóðnum vegna 100% örorku. Við ákvörðun lífeyrisfjárhæðar sjóðsins skal þó ávallt reikna með, að örorka samkvæmt almannatryggingalögum sé einnig 100%. Sé örorka samkvæmt 11. gr. metin lægri en 100%, skal barnalífeyrir sjóðsins vera hlutfallslega lægri.

Fósturbörn og stjúpbörn er sjóðfélagi hefur framfært að mestu eða öllu leyti, njóta sama réttar og börnum og kjörbörnum er veittur hér að framan.

14. gr.

Iðgjaldagreiðslur falla niður.

Nú falla niður launagreiðslur til sjóðfélaga vegna veikinda, og ávinnur hann sér ekki réttindi meðan svo stendur. Tímabil, er iðgjaldagreiðslur hafa sannanlega fallið niður af þessari ástæðu, reiknast ekki með, þegar úrskurða skal, hvort skilyrði um iðgjaldagreiðslutíma eru uppfyllt. Sama gildir, ef launagreiðslur hafa fallið niður vegna atvinnuleysis, þó ekki lengur en 12 mánuði samfleytt, enda hafi sjóðfélaginn á því tímabili ekki verið 6 mánuði eða lengur í starfi, er veitti honum aðgang að öðrum lífeyrissjóði.

Falli iðgjaldagreiðslur niður í meira en 6 mánuði samfleytt af öðrum ástæðum en þeim, sem nefndar eru í 1. mgr., telst hlutaðeigandi ekki lengur til sjóðfélaga. Skulu þá áunnin stig geymd.

Réttur til elli-, örorku- og makalífeyris fellur ekki niður, þótt sjóðfélagi hætti iðgjaldagreiðslu og hverfi úr sjóðnum, en miðast þá einungis við áunnin stig.

15. gr.

Flutningur í aðra sjóði.

Gerist sjóðfélagi, sem fer úr þessum lífeyrissjóði, sjóðfélagi í öðrum lífeyrissjóði, sem stofnaður er með lögum eða nýtur viðurkenningar fjármálaráðuneytisins, er stjórn sjóðsins heimilt að endurgreiða öll iðgjöld, sem greidd hafa verið hans vegna, með vöxtum, er sjóðstjórn ákveður. Sama gildir, ef sjóðfélaginn kaupir sér lífeyri hjá tryggingafélagi eða stofnun, sem starfar eftir reglum, er fjármálaráðuneytið samþykkir. Það er skilyrði fyrir endurgreiðslunni, að hún gangi til kaupa á lífeyrisréttindum fyrir viðkomandi mann í þeim sjóði, er hann flyst til, eða hjá tryggingafélagi eða stofnun svo sem að framan greinir.

Það skal enn fremur sett sem skilyrði fyrir endurgreiðslu samkvæmt þessari grein, að tilsvarendi takmarkanir gildi um endurgreiðslu eða endurkaup, þar sem réttindi eru leyfð, eins og eftir þessari reglugerð. Fé, sem yfirfært kann að verða úr öðrum lífeyrissjóði, veitir ekki víðtækari endurgreiðslurétt en gildir í sjóðnum, sem það var yfirfært úr.

16. gr.

Samningar um gagnkvæm réttindi o.fl.

Heimilt er stjórn sjóðsins að semja við aðra lífeyrissjóði um tilhögun réttindaflutnings o.fl. Í slíkum samningum má víkja frá biðtíma- og bótaákvæðum reglugerðar þessarar í því skyni að koma í veg fyrir niðurfall réttinda, þegar sjóðfélagi skiptir um starf, og tvítryggingu

réttinda, sem ekki miðast við liðinn iðgjaldagreiðslutíma. Slíkir samningar eru þó ekki bindandi fyrir sjóðinn, fyrr en þeir hafa hlotið samþykki Bláðamannafélags Íslands.

17. gr.

Tilhögun lífeyrisgreiðslna.

Lífeyrir greiðist mánaðarlega, í fyrsta sinn fyrir næsta mánuð eftir þann mánuð, er lífeyrisréttur stofnast, og í síðasta sinn fyrir þann mánuð, er réttur til lífeyris fellur úr gildi. Aldrei skal þó sjóðstjórn skylt að úrskurða lífeyri lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknað frá byrjun þess mánaðar, er umsókn berst sjóðnum.

Nú nær lífeyrisgreiðsla ekki fjárhæð, er svarar til a.m.k. eins stigs réttinda, og fyrirsjáanlegt er, að um sameiningu við önnur réttindi verður ekki að ræða, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að inna greiðsluna af hendi í einu lagi samkvæmt reglum í samræmi við tillögur tryggingafræðings.

Sé lífeyrisgreiðsla ekki vitjað í 5 ár, getur stjórn sjóðsins úrskurðað, að rétturinn til hennar falli niður, og rennur þá fjárhæðin til sjóðsins.

18. gr.

Bann við framsali og veðsetningu.

Rétturinn til lífeyris verður eigi af hendi látinn né veðsettur.

19. gr.

Gerðardómur.

Rísi ágreiningur út af reglugerð þessari, skal skjóta málinu til gerðardóms, sem í skulu vera einn maður skipaður af stjórn Bláðamannafélags Íslands og annar af fulltrúum viðsemjenda þess í stjórn lífeyrissjóðsins. Gerðardómsmenn þessir koma sér síðan saman um oddamann. Verði ekki samkomulag um oddamann, skal hann tilnefndur af héraðsdómi Reykjavíkur.

20. gr.

Eldri réttindi.

Réttindi áunnin í lífeyrissjóðnum til ársloka 1991 skulu reiknuð til stiga í samræmi við ákvæði reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. janúar 1979.

Þeir lífeyrisþegar sjóðsins, sem njóta lífeyris í desembermánuði 1993 eða fá síðar úrskurðaðan lífeyri fyrir þann mánuð, skulu frá 1. janúar 1994 taka lífeyri samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar, þó aldrei lægri fjárhæð á mánuði en þeir fá fyrir desember 1993.

21. gr.

Breytingar á reglugerðinni.

Breytingar á reglugerð þessari verða sammingsatriði milli Bláðamannafélags Íslands og viðsemjenda þess.

22. gr.

Gildistökuákvæði.

Reglugerð þessi kemur í stað reglugerðar þeirrar, sem gilt hefur frá 1. janúar 1994 og gildir frá 1. janúar 1997, að telja.

Með tilvísun til laga nr. 55/1980 staðfestist reglugerð þessi hér með.

Fjármálaráðuneytinu, 18. desember 1996.

F. h. r.

Áslaug Guðjónsdóttir.

Ragnheiður Snorradóttir.

17. desember 1996

Nr. 679

REGLUGERÐ

**um breytingu á reglugerð varðandi umsóknir um einkaleyfi o.fl.,
nr. 574/1991, með síðari breytingum, og auglýsingu um reglur varðandi
einkaleyfisumsóknir, nr. 575/1991, með síðari breytingum.**

1. gr.

1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Umsóknargögn skulu vera á íslensku, dönsku, norsku, sænsku eða ensku. Ef lýsing, einkaleyfiskröfur, ágríp og texti á teikningum eru ekki á íslensku skulu einkaleyfiskröfur, ágríp og texti á þeirri mynd sem birta skal með því, liggja fyrir í íslenskri þýðingu áður en umsókn er gerð aðgengileg. Ef umsókn leiðir til veitingar einkaleyfis skal samþykkt gerð lýsingar, einkaleyfiskrafna, ágríps og texta á teikningum liggja fyrir í íslenskri þýðingu innan fjögurra mánaða frá því að umsækjanda var tilkynnt um að unnt væri að veita einkaleyfi skv. 1. mgr. 19. gr. ell.

2. gr.

1. mgr. 57. gr. reglugerðarinnar orðast svo:

Ef lýsing, einkaleyfiskröfur, ágríp og texti á teikningum í alþjóðlegri umsókn er ekki á íslensku, dönsku, norsku, sænsku eða ensku skal þýðing á þessum gögnum á eitthvert fyrrgreindra tungumála lögð inn við yfirfærslu umsóknarinnar í samræmi við 31. gr. ell. eða við endurskoðun ákvörðunar skv. 1. mgr. 38. gr. laganna. Sé þýðingin á öðru tungumáli en íslensku skal afhenda þýðingu á íslensku í samræmi við ákvæði 3. gr. sem einnig á við varðandi þýðingar á öðrum umsóknargögnum.

3. gr.

Á eftir kaflaheitinu „**Þýðing á gögnum með einkaleyfisumsókn.**“ í auglýsingunni kemur:

(3. og 57. gr. rg. ell.)

4. gr.

38. gr. auglýsingarinnar fellur niður en greinaröð helst óbreytt.

5. gr.

1. mgr. 39. gr. auglýsingarinnar orðast svo:

Einkaleyfastofan getur krafist þess að þýðing sú sem nefnd er í 31. gr. ell. á lýsingu, einkaleyfiskröfum, ágrípi og texta á teikningum skuli vera staðfest.

6. gr.

Í stað tilvísana til 38. gr. auglýsingarinnar, í reglugerðinni og auglýsingunni, komi tilvísanir til 3. gr. reglugerðarinnar.